

TRÁCH NHIỆM VÌ CON

Sau 05 năm lấy nhau, do anh Thương có tính trăng hoa, thường xuyên bỏ bịch lại gia trưởng, tính toán chi li nên chị Hoài làm đơn ly hôn. Mặc dù chị có mong muốn được nuôi con gái (05 tuổi), nhưng Tòa án lại xử anh Thương được nuôi con do anh có điều kiện về kinh tế. Từ khi ly hôn được gần 01 năm nay, anh Thương cố tình ngăn cản không cho chị Hoài đến thăm nuôi con gái, cũng như không nhận đồ chơi, quần áo chị mua gửi tặng cho con gái mình... Chị Hoài đã liên hệ với Tổ Hòa giải ấp nhờ sự can thiệp, hỗ trợ.

(Cảnh trước hàng ba nhà anh Thương)

Chị Hoài (cầm giỏ đồ đi vào - gọi): Vy ơi, con gái ơi!...

Anh Thương (đi ra): Cô đến đây làm gì?

Chị Hoài: Tôi đến thăm con Vy...

Anh Thương: Cách đây 3 ngày cô tới tôi đã đuổi và cấm cô không được tới đây rồi mà?

Chị Hoài: Nhưng dù sao nó cũng là con của tôi...

Anh Thương: Con của cô à? Thì đúng...nhưng tôi và cô đã không còn là vợ chồng thì cô không được tới đây và con Vy nó cũng không cần người mẹ như cô.

Chị Hoài: Dù sao cũng 5 năm tình nghĩa vợ chồng và có với nhau 01 mặt con... Gần 01 năm nay, anh luôn cố tình ngăn cản không cho tôi đến thăm con gái, rồi không cho nó nhận đồ chơi, quần áo tôi gửi cho nó là sao?

Anh Thương: Tôi dư sức lo cho nó cho nên cô không cần phải bận tâm. Đồ của cô gửi nó không cần đâu.

Chị Hoài: Nhưng nó vẫn cần tình mẫu tử và tôi vẫn có quyền thăm con tôi chứ. Còn anh, anh không có quyền ngăn cản mẹ con tôi gặp nhau.

Anh Thương: Mặc cười quá hà. Tôi không cho đó, ai làm gì tôi!...

Chị Năm: (đến - lên tiếng): Có chuyện gì mà hai người lớn tiếng với nhau vậy cậu Thương?

Anh Thương: Chị Năm đi làm về hả? Sẵn có chị nhờ chị giải quyết giúp em chuyện này luôn kéo cô ta cứ tới lui làm phiền em và nín kéo bé Vy hoài hà.

Chị Năm: Chuyện cậu ngăn cản không cho cô Hoài đến thăm nuôi con gái, cũng như không nhận đồ chơi, quần áo gửi tặng cho bé Vy luôn phải hôn?

Anh Thương: Ủa, sao chị rành quá vậy?

Chị Năm: Chuyện này cô Hoài đã đến Tổ hòa giải của ấp nhờ chúng tôi hỗ trợ, can thiệp 3 ngày trước đó.

Anh Thương: Cái gì, cô làm đơn thưa tôi à?

Chị Hoài: Không phải thưa mà tôi nhờ Tổ hòa giải bảo vệ quyền lợi của người làm mẹ như tôi bị anh ngăn cản thăm con mình thôi.

Anh Thương: Cô muốn làm gì thì làm tùy ý. Còn con Vy, một tay tôi lo cho nó không thiếu thứ gì, cho nên cô không cần bận tâm đâu.

Chị Hoài: Nhưng tôi nhớ nó nhiều lắm, sao anh không hiểu cho người làm mẹ này?

Anh Thương: Đó là chuyện của cô, còn cho hay không là quyền của tôi.

Chị Năm: Cậu nói vậy là không đúng rồi...

Anh Thương: Sao không đúng vậy chị?

Chị Năm: Trong trường hợp này, cô Hoài có quyền thăm nom, chăm sóc, nuôi dưỡng và giáo dục con theo quy định của pháp luật. Cụ thể, theo Điều 82 và Điều 83 của Luật Hôn nhân và Gia đình 2014, người không trực tiếp nuôi con vẫn có quyền và nghĩa vụ thăm nom con mà không ai được cản trở, trừ trường hợp việc thăm nom gây ảnh hưởng xấu đến sự phát triển của con.

Nếu cậu cố tình ngăn cản quyền thăm nom con của cô Hoài thì cô có thể:

- Thương lượng, hòa giải: Trước tiên, cô Hoài có thể cố gắng trao đổi với cậu để thống nhất về lịch thăm nuôi con. Nếu cần, có thể nhờ đến người thân hoặc tổ chức hòa giải cơ sở.

- Yêu cầu cơ quan có thẩm quyền can thiệp: Nếu thương lượng không có kết quả, cô Hoài có thể gửi đơn đến Ủy ban nhân dân cấp xã/phường nơi con đang cư trú để được hỗ trợ giải quyết.

- Khởi kiện ra tòa án: Nếu cậu vẫn tiếp tục cản trở, cô Hoài có quyền gửi đơn yêu cầu Tòa án nhân dân có thẩm quyền giải quyết, buộc cậu phải tôn trọng quyền lợi của cô Hoài theo bản án/quyết định đã có hiệu lực.

Ngoài ra, nếu hành vi của cậu có dấu hiệu vi phạm nghiêm trọng, cậu có thể bị xử phạt hành chính theo Điều 56 Nghị định 144/2021/NĐ-CP, mức phạt có thể từ 5.000.000 đồng đến 10.000.000 đồng.

Nếu như cô Hoài có chứng cứ về việc bị ngăn cản (*tin nhắn, ghi âm, nhân chứng...*) để làm căn cứ bảo vệ quyền lợi của mình. Nếu cần hỗ trợ pháp lý cụ thể, cô có thể nhờ đến luật sư hoặc các tổ chức bảo vệ quyền trẻ em.

Chị Hoài: Đó, anh nghe chị Năm nói chưa?

Anh Thương (*nói nhỏ với chị Năm*): Chị là chị họ của em nên đừng có bình vực người ngoài mà bỏ thằng em này nghe chị?

Chị Năm: Chị nói theo luật định mà.

Anh Thương: Nếu bữa nay không gặp và không nghe chị giải thích thì em vi phạm pháp luật và bị phạt rồi.

Chị Năm: Đó là về lý, nhưng còn về tình thì cậu không thể chia cắt tình cảm thiêng liêng giữa hai mẹ con được vì tình mẫu tử là không thể tách rời, dù ai nuôi con thì chúng ta cũng phải giáo dục cho con về tình thương yêu của cha mẹ đối với con cái...

Anh Thương: Em hiểu rồi.

Chị Hoài: Em cảm ơn chị Năm rất nhiều!

Chị Năm: Ôn nghĩa gì, đây là trách nhiệm của những người làm công tác hòa giải mà em. Mặc dù hai em đã ly hôn nhưng chị mong rằng sau này hai đứa

hãy xem nhau như hai người bạn tốt, cùng nhau chăm sóc và giáo dục bé Vy nên người... Ca dao có câu: “*Công cha như núi Thái Sơn, Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra*” → Dù ly hôn, cha mẹ vẫn phải giữ tròn trách nhiệm, tình thương dành cho con cái không bao giờ thay đổi và “*Cha mẹ hiền lành để đức cho con*” → Dù không còn ở bên nhau, cha mẹ vẫn nên cư xử tốt đẹp để làm gương cho con... Đây là nhiệm vụ của hai em đó.

Anh Thương + Chị Hoài: Dạ, tụi em cảm ơn chị!!

- HẾT -